

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ.2015

ในสังคมทุกยุคทุกสมัย
การได้รับที่นั่งอันมีเกียรติ
ในงานเลี้ยง เป็นเครื่องหมาย
ของความยิ่งใหญ่ และ
สำคัญของตัวบุคคลนั้น
พระเยซูเจ้าไม่ได้เห็นด้วย
หรือประณามมารยาท
ทางสังคมเช่นนี้
แต่พระองค์ใช้เพื่อสอนบทเรียน
ที่สำคัญแก่เราคือ ไม่มีที่
สำหรับความหยิ่งจองหอง
ในพระอาณาจักรสวรรค์

ความสุภาพถ่อมตนเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ ถ้าเราอยากจะเป็นที่สบพระทัยของพระเจ้า และได้รับการยอมรับเข้าไปในพระอาณาจักรของพระองค์ ผู้เขียนหนังสือบุตรสิรา เตือนเราผู้ซึ่งเป็นชนรุ่นหลังอย่างชัดเจนว่า

**“ลูกเอ๋ย ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด จงทำด้วยความถ่อมตนเกิดแล้วท่านจะเป็นที่รักมากกว่าคนให้ของกำนัล
ท่านยิ่งเป็นใหญ่มากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งต้องถ่อมตนลงมากเท่านั้น แล้วพระเจ้าจะโปรดปรานท่าน”**

(บสร 3:17-18)

สำหรับผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ ยิ่งสุภาพถ่อมตนมากเท่าใดก็ยิ่งจะเป็นคนน่ารัก น่าเคารพนับถือมากยิ่งขึ้นเท่านั้น บรรดานักบุญล้วนเป็นคนธรรมดาเหมือนกันกับเรา แต่สิ่งไม่ธรรมดาที่เราพบในตัวพวกท่านเหล่านั้นคือ ความสุภาพถ่อมตน ดังเช่นท่านนักบุญเปาโลผู้เต็มไปด้วยความรักที่มีต่อพระคริสตเจ้าและเพื่อนมนุษย์ แม้ท่านจะเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยปรีชาญาณ และ ร้อนรนในงานแพร่ธรรม เป็นธรรมทูตผู้ยิ่งใหญ่หากคนเทียบยาก แต่กระนั้นท่านยังพูดถึงตัวท่านเองในฐานะคนบาปที่ต่ำต้อยคนหนึ่ง ท่านบอกว่า

“พระคริสตเยซู เสด็จมาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอดพ้นข้าพเจ้าเป็นคนแรกในบรรดาคนบาปเหล่านี้”

(1 ทธ 1:15)

เพราะความสุภาพถ่อมตนของบรรดานักบุญทั้งหลาย พระเจ้าได้ทรงยกพวกท่านให้เข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ เราแต่ละคนจึงต้องเรียนรู้จักและดำเนินชีวิตในความสุภาพถ่อมตนเช่นเดียวกันท่าน

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี